

לילית, אשפה מטונפת, משום שצואה מערבת מכל מני טנוף ושרץ, שזרקים בה כלבים מתים וחמורים מתים. בני עשו ויישמעאל קברים בה. עובדי כוכבים ימץאות, שהם כלבים מתים, קברים בה. והיא כבר של עבודה זורה שקברים בה ערלים, שהם כלבים מתים, שquiz וריהם רע, מטנוף, מסרחה, משפחה רעה היא סרכה, שאחווה בערב רב מערכבים בישראל. ואחווה בעצם ובשר, שהם בני עשו ויישמעאל, עצם מה ובשר טמא, בשר בשדה טרפה, שעליה נאמר (שמות כב) לכלב פשלכון אותו.

ובמו שיש שנים عشر מזלות מצד של הטוב, כך יש שנים عشر מזלות מצד הרע. זהו שפטוב (בראשית כה) שנים عشر נשאים לאמתם. שזה לעמת זה עשה האלהים (קהלת ז), וראשיים הם אבי אבות הטעמה, שהם טמא מה ושרץ, שפטמא את האדם מאיריו ומתוכו ימגבו. ואפליו תוך תוכו של הפן נתמא בהם. וכך (ויקרא כא) על כל נפשות מה לא יבא. שרשע קרי מות. והמנורה הקדושה, לאביו ולאמו לא יטמא.

באן מצאנו רפואה אליל, שנאמר כי (ישעיה נ) ויתן את רשעים קברו. אחר שקבירה זו משום אבא ואמא, שהם בגלוות עם ישראל, התקים ביה הפטוב ולא יטמא. אליהו, לא תטעיב מלודת, שאך על גב שאטה כהן, לאביו ולאמו לא יטמא. שהרי הקדוש ברוך הוא ושכינתו בגלוות, שהוא קבור בינויהם. להם, ואני קבור בינויהם. בשובעה עלייך בשם ה' חי וקיים, אל תטעיב מלודת. מלאכים

ליליית, אשפה מטונפת, בגין דצואה מעורבת מכל מני טנוף ושרץ, דזרכין בה כלבים מתים וחרמורים מתים. בני עשו ויישמעאל קברים בה. עובדי כוכבים ומצלות דיןון כלבים מתים, קברים בה. ואיהי קבר העבודה זורה, דקברין בה ערלים, דיןון כלבים מתים, שquiz וריהם רע, מטנוף, מסרחה, משפחה רעה היא סרכא, דאחידא בערב רב, מערכבים בישראל. ואחידת בעצם ובשר, דיןון בני עשו ויישמעאל, עצם מות, ובשר טמא, בשר בשדה טרפה, דעתה אהמר, (שמות כב) לפלב תשילכון אותו.

ובגוננא דיןית פריסר מצלות, מסתרא דטוב. הכלאי אית פריסר מצלות, מסתרא דרע. הדא הוא דכתיב, (בראשית כה) שנים عشر נשאים לאמתם. (קהלת ז) זהה לעמת זה עשה האלהים, ורישיעיא דיןון אבי אבות הטעמה, דיןון טמא מה ושרץ, דיןוטמא לבר נש מאיריו ומתוכו ימגבו. ואפילו תוך תוכו דכהנא מסתאב בהון. ובגין דא (ויקרא כא) על כל נפשות מה לא יבא. דרשע קרי מות. ובוצינא קדישא, לאביו ולאמו לא יטמא. (ע"ב).

הבא אשכחנא אסותו לא גבי, דיןemer bi (ישעה נ) ויתן את רשעים קברו. בתר דקבריה דין בגין אבא ואמא, דיןון בגלוות עם ישראל, אתקים bi קרא ולא יטמא. אליהו, לא תטעיב מלונחתא, דין עלי גב דיןנה, לאביו ולאמו לא יטמא. דהא קדשא בריך הוא ושכינתיה בגלוותא, דאייהי קבורה לוון, ואני קביר ביןיהו. באומאה עלה, בשם יי' חי וקיים, לא תטעיב מלונחתא. מלאכין קדישין, מארוי דגדפין, באומאה עלייכו,